

Vandforsyning 23. september kl. 05:27

Rabat til storforbrugere af drikkevand mindsker incitament til at bruge teknisk vand

Chefkonsulent foreslår ny afregning for vand, inspireret af bl.a. Tyskland. Han påpeger, at den degressive trappemodel med lavere pris til storkunder ikke ligefrem understøtter at spare på drikkevand. Danske Vandværker afviser, at det er et problem.

[Del artiklen](#)

Mange har en omvendt trappemodel på afregningen på drikkevand. Det er der mange uhensigtsmæssigheder i, påpeger chefkonsulent. Illustration: Bigstock.

Michael Rothenborg

Redaktør, WaterTech - vandskribent, Ingeniøren

Følg

Lyt til artiklen oplæst af Ingeniørens AI-stemme
5 min

Vandværkernes og vandselskabernes egne prismodeller er et incitament *imod* at bruge teknisk vand eller andre alternativer for at spare på drikkevandet.

Det påpeger chefkonsulent i Fors, Lars Wiboe Pilmann i en kommentar til et nyligt Synspunkt i WaterTech (['Vi bør holde op med at bruge drikkevand til det hele'](#)). Han har klikket sig rundt i [Danvas Danmarkskort med vandpriser](#), og har kun ét sted fundet en progressiv trappemodel på drikkevandsprisen; det er på Asnæs Vandværk.

Rigtig mange andre steder er der en degressiv trappemodel på drikkevandsprisen, altså så storkunder får lavest pris.

»Det understøtter jo ikke at spare på vandressourcen, og at lede efter alternativer,« påpeger Lars Wiboe Pilmann.

WaterTech [har tidligere beskrevet](#), hvordan landbrug er overrepræsenteret i mange vandværksbestyrelser – og at det i nogle tilfælde er med til at holde vandprisen kunstigt nede.

Vandværker 'kan ikke genkende billedet'

WaterTech har spurgt Danske Vandværker og Danva, om vandværker og -selskaber ikke bør sikre sig prismodeller, der giver storforbrugere incitament til at skrue ned for forbruget af drikkevand og op for alternativer som teknisk vand, f.eks. rensset spildevand.

Lise Lotte Toft, direktør i Danske Vandværker siger i en skriftlig kommentar, at hun ikke kan genkende billedet af, at den degressive prismodel får storforbrugere til at bruge mere vand end højest nødvendigt.

»I hvert fald ikke, når det drejer sig om landbrugene, og i udgangspunktet forestiller jeg mig heller ikke, at det gør sig gældende for andre virksomhedstyper. Den degressive prismodel handler primært om at styrke vandkrævende virksomheders konkurrenceevne. Og jeg forestiller mig ikke, at man som virksomhed vil sætte det over styr ved at bruge mere vand end højest nødvendigt,« skriver hun.

Landkommuner med prismodellen har vand nok

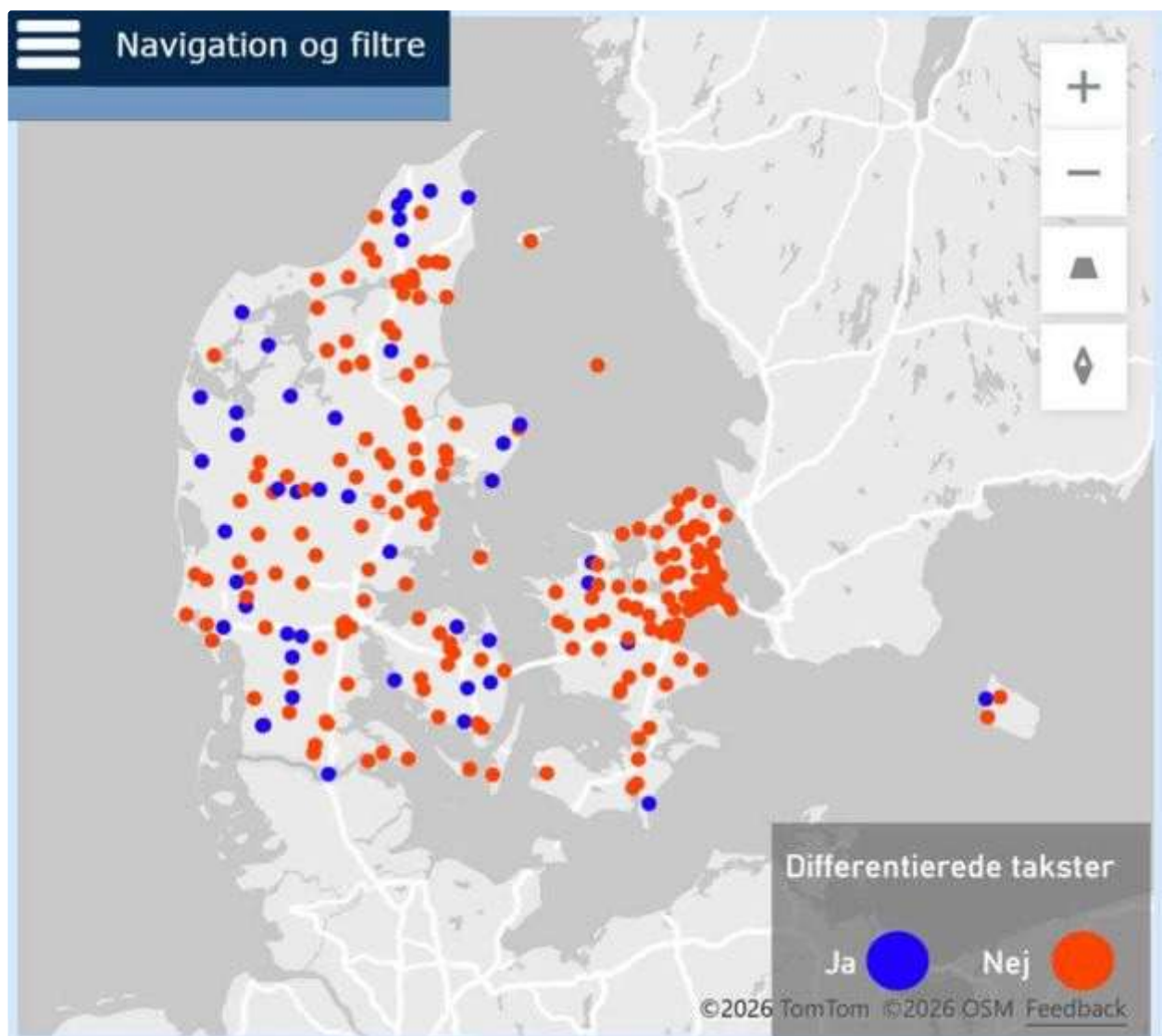
Lise Lotte Toft tilføjer, at når det drejer sig om tilladelser til nye virksomheder, der bruger store mængder vand, som eksempelvis datacentre, er det »rigtigt, at der her er behov for at tænke i nye løsninger, så de ikke presser vandressourcen unødigt.«

»Her handler det både om at udvikle løsninger med f.eks. teknisk vand, men i lige så høj grad også om, at den type virksomheder bør

lægges i de områder, hvor vandressourcen ikke allerede er under pres: Der er store dele af landet, hvor drikkevandsressourcen er rigelig. Det er et element, som man bør tænke ind i placeringen af den type virksomheder. Og som desuden har perspektiv til at styrke landdistriktsudviklingen.«

Heller ikke Danva kan genkende problematikken; at rabat til storforbrugere skulle mindske incitamenterne til at bruge teknisk vand.

Hos Danva påpeger man, at det oftest er i landkommuner, at man har den degressive prismodel – og at der netop i landkommuner typisk er vand nok. Det er i og omkring større byer, [især hovedstaden](#), at der er (potentielle) problemer med vandmangel (se kort nedenfor over differentierede og ikke-differentierede takster nedenfor).

Afregn regnvand som i Tyskland

Lars Wiboe Pilmann fra Fors er ikke helt enig:

»Jeg tror heller ikke på, at degressiv afregning får store vandforbrugere til at bruge mere, men jeg tror på, at det *ikke* får dem til at bruge mindre. Når man regner økonomi på teknisk-vand-løsninger, så er ikke-købt drikkevand en sparet udgift, der kan bære en investering i et teknisk-vand-anlæg. Så selvfølgelig mindsker degressive takster det økonomiske incitament, det er ret simpel matematik.«

»Min interesse i det her udspringer af undren over den måde, vi afregner spildevand og regnvand på, som man skulle tro handlede om 'forureneren betaler', men ved eftersyn rummer et sammensurium af andre hensyn og prioriteter, som slet ikke har med spildevand at gøre, såsom spareincitament på drikkevand og erhvervsstøtte,« siger Lars Wiboe Pilmann.

Han peger på, at i Danmark afregnes både drikkevand, spildevand og regnvand ud fra m³ købt drikkevand - og foreslår 'et opgør' med den metode. Det vil ifølge ham dels give en mere kostægte, og derved mere forståelig vandregning, der er lettere at acceptere for borgerne. Dels en mulighed for sektorkobling, som vi ifølge ham er blinde for i dag, hvor vores afregning tvinger os til at se vandsektoren som én sektor.

»Hvis skal man gøre spildevandsafregningen mere kostægte, f.eks. at afregne regnvand i m² tilkøbt areal, som man gør i Tyskland, så er der nødt til at blive ryddet op. Vi skal have skilt de ting ad. Hvorfor skal man betale erhvervsstøtte over sin vandregning og drikkevandsforbrug? Giv erhvervsstøtte på anden måde end over vand- og spildevandsprisen, og kald det i øvrigt for hvad det er.«

Spanien har ressourcehensyn med i pris

»I forhold til spareincitamentet på drikkevand ville det da være smart at koble det til ressourcen, så konsekvens og incitament hænger sammen. Det vil så give en lav pris, hvor ressourcen ikke er knap - men det er jo ikke baggrunden for de degressive priser i dag. Og så lige en væsentlig pointe dertil; Der skal være nok vand i mængde og kvalitet på både kort og lang sigt,« påpeger Lars Wiboe Pilmann og henviser til, at man i f.eks. Spanien flere steder har både progressiv trappemodel på forbrug ud over det basale, og sommertakster på vand - »netop fordi de har bygget ressource-hensyn ind i afregningen.«

Ifølge Lars Wiboe Pilmann kan en sådan ny model åbne op for, at der kan ske mere kobling mellem spildevands-sektoren, regnvand og drikkevand.

»Altså forstået som at der hvor der er behov for meget vand, men ikke nødvendigvis i drikkevandskvalitet, der kan interne eller lokale samarbejder opstå, hvor man ikke afleder til den offentlige regnvandskloak, men sparer pengene dertil - og modtageren af det rensede regnvand sparer køb af drikkevand,« fremhæver Lars Wiboe Pilmann.

Fokus

Spildevand og vandmiljø

Fokus: Forurening og rensning af drikkevand

Emner

Vandforsyning

Drikkevand

Spildevand

Forsyningsselskaber

Regnvand

Relaterede artikler

Når hedebølgen rammer: Vi bør holde op med at bruge drikkevand til det hele

**Landbrug overrepræsenteret i vandværksbestyrelser
vandpris kunstigt lav**